

KIRÁNDULÁS A DUNAKANYARBAN

2009 05. 14.-én reggel 7-kor indultunk neki a nagy kalandnak. Utunk nem volt átszállástól mentes, kétszer szálltunk át: először Sárbogárdon, majd Budapesten a Keletinél. Szentendre felé haladva Budapesten láttuk a Hősök terét, áthaladtunk a legforgalmasabb úton a Váci utcán, valamint a Megyeri-hídon. Szentendrére érve megszálltunk a Papszigeti motelban, ahol öten voltunk egy szobában. Miután elállt az eső bementünk a város centrumába, ott megnéztünk két templomot.

Két múzeumban is voltunk. a Mikro múzeumban, ahol miniatűr tárgyakba pár mikrométeres látvány tárult a szemünk elé.

Utána látogatást tettünk a Kovács Margit Múzeumba. Rengeteg szép műalkotást láthattunk.

A művelődés után lehetőség adódott vásárlásra. Vásárlás után visszatértünk szállásunkra és meglepődve tapasztaltuk, hogy negyedikesekkel kell osztozni a motelon. Az éjszaka a tanároknak hosszú, de nekünk három óra alvás bőven elég volt.

Második nap elég nyűgösen kezdtük a napot. A Skanzenba látogattunk el, ahol Bogár István házát és tanyáját néztük meg. Majd a kisvasúttal végigjártuk a helyet.

„Hazamentünk” 1km-t busszal, utána „400m-t” gyalog☺. Délután ping-pongoztunk, trambulinoztunk, billiárdoztunk és „etettük” a

szúnyogokat.

Vacsora után újabb lakók jöttek a motelba a hangoskodó Kazincbarcikaiakkal az élen.

Harmadik nap először Visegrádra mentünk, ott megnéztük a Fellegvárat és a Dunakanyart.

Majd Mátyás király palotáját, innen „400m-t” tettünk gyalog a Salamontoronyig. A tetejére kb. 100 lépcső vezetett.

Ebéd után elmentünk bobozni, ami kalandos volt...

A képen látható a túlélő bob-csapat.

Egy óra buszozás után az esztergomi Bazilikához értünk.

Nagy volt a tömeg, két esküvő is lezajlott a helyszínen. Sok volt a külföldi, akikkel együtt az épület belsejét megnéztük. A kupolához 413 lépcső vezetett, melyet a bátrak és egészségesek sikeresen megmásztak. Innen megint „400m” vezetett a Szlovákiához ívelő hídig, amit Mária Valéria hídnak neveznek.

A határ átlépése után rögtön Štúrovo = Párkány városa tárult szemünk elé. Itt csak egy közös képet készítettünk és visszatértünk szeretett hazánkba.

Onnan Budapestre a Keletibe mentünk. Ott megvacsoráztunk és „400m”-es sétával megnéztük a Keleti Pályaudvar felújított várótermét.

Felszálltunk a vonatra, Sárbogárdig meg sem álltunk, onnan meg egy másik vonattal haza utaztunk ÓCSÉNY-be. A hazaiak szeretettel fogadtak minket. Két osztályfőnökünknek köszönhetően egy élménnyel teli kiránduláson vehettünk részt.

Köszönjük jelenlegi odaadó osztályfőnökünknek, hogy hosszú gyalogtúránk során azzal a kósza mondattal vigasztalt minket: „Már csak 400 méter kell megtennünk!”

Reméljük máskor is részesei lehetünk egy ilyen kalandos kirándulásnak.

Készítette: Balogh Évi és Molnár Kriszti

Fotóalbum a kirándulásról